

OKS'nin Ardından

Geçtiğimiz günlerde açıklanan OKS ve ÖSS sonuçlarının ardından yıllarca emek veren öğrenci, veli ve öğretmenlerimizden kimi üzüldü kimi sevindi. Bu yazımın amacı, artık geçen sınav hakkında bir yorum yapmak değil, "Gelecek yılın sınavına nasıl hazırlanalım?" sorusuna yanıt vermeye çalışmaktır. Unutulmamalıdır ki bireysel farklar bireysel farklı çalışmayı gerektirir.

Günümüz eğitim sisteminin paralelinde bu konuyu irdelersek; anasınıfı ve ilköğretimin ilk üç sınıfı temel kavramlar, gruplamalar ve temel olgular ile 4. ve 5. sınıf bu sınavların psikolojisinin öğrencilere aşılmasını, 6., 7. ve 8. sınıfta bu sınavlara hazırlık basamaklarıyla ilgili. Sistem içerisinde özellikle 4. ve 5. sınıf öğrencilerinin belirli bir plan ve program dahilinde günlük ders çalışma alışkanlığı edinmesi çok önemli. Bu özellik sınavlardan da öte öğrencilik vasfının gereği olarak eğitim ve öğretimin önemini çocuğa aşılar. Ancak yapılan bu programın içeriğinde çocukta zihinsel, bilişsel ve psiko-motor becerilerin gelişmesi içinde oyun oynama vakti ayrılmalı. Fakat buradaki önemli bir nokta da oyun olgusu içinde çocuğun sosyalleşmesini sağlayacak ve kendi akran grubuyla yüz yüze oyun oynaması kastedilmekte. Bilgisayar başında oynanan oyunlar çocukları tamamen tek yönlü iletişime itmekte. Peki!!!...OKS ve ÖSS'yi kazanan öğrencilerin büyük çoğunluğu kazanarak gittiği kentte kazandığı okulun pansiyonunda kalmakta ve o pansiyona farklı kültür ve yörelerden öğrenciler gelmekte. Bu sefer de 4 ya da 6 kişilik pansiyon odalarında kalan öğrenciler arasında kültürel farklılıktan dolayı anlaşmazlıklar başlamaktadır.

İlköğretimin II. kademesi olan 6., 7. ve 8. sınıflardaysa kademeli olarak öğrencilerin çalışma düzeylerini artırmak gerekmektedir. 6.sınıftan itibaren öğrencilere zekâ geliştirici yayınlar ve buna bağlı sorularla çalışması desteklenmeli. Unutulmamalı ki; özellikle OKS soruları son yıllarda yorumsal ağırlıklı ve belirli bir kalıba dayalı gözle bakmayı öğreten, kalıpların dışına çıkmayı amaç eden sorulardan oluşmaktadır. Yani bu sınıflarda öğrencinin planlı ve programlı çalışması sağlanmalı.

Unutulmaması gereken en önemli noktalardan bir diğeri de öğrencilerin zamana karşı yaptıkları yarış. Bu yarışta hızlı okuma ve okuduğunu anlama genetik etmenlere bağlı olsa da belli ölçütler yerine getirilirse geliştirilebilir. Bunun için öğrencilerin her gün düzenli roman okumaları sağlanmalı. Nerede olursa olsun okumalarını destekleyici pekiştiriciler verilmeli. Yürerken bile okuyan yabancı ülke vatandaşlarını düşündüğümüz zaman okumaya yeterli vakti ayırmadığımızı düşünüyoruz. Anne ve babası okumayan bir çocuk tabii olarak önünde herhangi bir model olmayınca da oku-

ma gibi bir alışkanlık edinmiyor. Gelişimin kritik dönemlerinde Türkçeyi ve okuduğunu anlama, yorumlama ve örgütleme gibi aşamaları gerçekleştiremeyen çocuk bu tip sınavlarda da zamanının büyük çoğunluğunu soruları ve şekilleri anlamaya, irdemeye ayırmakta. Bu da öğrenci açısından zaman kaybına neden olmakta. Bu durum aşılsa çocuğun soruyu çözmesinin birinci basamağı aşılmış olacak.

Sonuçta; çocuklarımızın her yerde yarış atına benzetilmesine ve sürekli şikayette bulunulmasına karşı sizlere bir teklif taslağı sunarak bunun nasıl üstesinden gelebileceğimiz hakkında deneyimlerimi aktarmak istedim. Bu yazıyı, beslenmesi, barınması, okula ulaşımı sıkıntılarla dolu, bir dershanenin kapısını bile görmemiş, dershanelerde toparlarla dağıtılan yaprak testin nasıl olduğunu bile bilmeyen, ama uygun yönlendirmeyle ve çocukluğunu rahatlıkla yaşayan bunun paralelinde de OKS'yi rahatça kazanan öğrencileri görerek ele almış bulunmaktayım.

Fatih Bozyiğit

İstiklal İÖ Fen Bil. Öğr. - Altıntaş/Kütahya
e-posta: fbozyiit@yahoo.com

Düşünce Özgürlüğü Üzerine Bir Hayal

İngiltere'deki dünyanın ünlü parklarından birisi olan Hyde Park'ı aylar önce işittim ve bu park hakkında duyduğum şeyler çok hoşuma gitti. İnsanlar günün herhangi bir saatinde parkın kürsüsüne çıkıp istedikleri konularda düşüncelerini mikrofondan dile getirebiliyorlarmış. Bunu öğrenmem aklıma güzel bir fikir getirdi. Biz de ülkemizde buna benzer bir uygulama yapabiliriz. Aslında böyle bir uygulama da zaten var: O da sizsiniz: Yani Bilim ve Teknik dergisi. Dergimizin Forum köşesi sayesinde bizler de düşüncelerimizi binlerce kişiyle paylaşabiliyoruz. Fakat benim tasarladığım Forum biraz daha farklı. Benzer bir Hyde Park uygulamasıyla ülkemizin sorunlarından biri olan düşünce özgürlüğüne bir çözüm getirilebilir.

Her ilde nüfusa göre büyük salonlar inşa edilsin. Salonların içinde bir kürsü, bir mikrofon ve çok sayıda sandalye konulsun. Bu salonlar halka açık olsun. İnsanlar burada toplanmaya teşvik edecek çalışmalar, tanıtımlar yapılsın. Bu çalışmaların da uzunca süreceğini düşünmüyorum. Çünkü bizim ulusca sorunlarımızdan biri bu. Konuşma hakkının tanınması hepimizin beklentisi olmalı.

Kurulacak bu salonlarda konuşulacak konulara da sınır tanınmaması gerekiyor. İster moda, ister bilim, ister teknoloji, ister spor, eğitim, her şey olabilir. Bana göre böyle bir uygulama insanlar

arasındaki konuşmaktan dolayı ortaya çıkan şiddeti azaltacak, insanlar düşüncelerini paylaştıkça kendilerini daha çok bu ülkeye ait hissedecekler ve belki de ülkemizdeki bazı sorunların çözümünde etkili olacaklar. Ben böyle düşünüyorum.

Aslında böyle bir projenin şimdi yaşama geçirilmesi zor olabilir. Çünkü bu gibi salonların yapımı ülkeye maddi açıdan oldukça fazla bir yük getirebilir. Bunun yanı sıra beraberinde birçok sorunda ortaya çıkabilir. Onun için bu konunun incelenip sık dokunması gerekiyor. Ama belki de ilerleyen zamanlarda böyle bir proje yaşama geçirilebilir diye sizinle paylaşmak istedim. Tamamen hayal ettiğim bir şeydi. Olabilir mi? Olur.

Gerçem Altunordu

Danişmend Gazi Anadolu Lisesi - Adana

Nükleer Santrallere Olumlu Bakıyorum

Diğer canlılardan aklı ve seçim yapabilme yetenekleriyle ayrılan insan, bu özelliklerini doğayı kendi lehine kullandığı ölçüde mutlu ve kazançlı çıkar. Yeterki doğaya karşı acımasız davranmasın. Doğayı kırbaçlanmasa gereken bir mahkûm olarak görmesin. Zaten böyle düşünür ve davranırsa, kendi aleyhine olacak sonuçlarla karşılaşması da kaçınılmaz bir son olur.

Nükleer güç santralleri de insan zekâsının ürünü. Zekâsıyla ortaya koyduğu teknik bilgilerle bu santralleri yapmış insan. Öyleyse neden böylesi büyük bir gücün yararlanmasın? Nükleer santraller çok az bir yakıtla çok miktarda temiz ve ucuz enerji üreten güç kaynakları. Bu santraller, fosil yakıtlı santrallere göre çok az yakıt kullanımı gerektiriyor ve bu nedenle fosil kaynaklılara göre çok daha verimlidir. Ayrıca nükleer reaktörler, insanın tasarladığı belki de en güvenilir makineler. Yani diğer güç santrallerinin riskleri bu santrallere göre çok daha fazla. Çünkü nükleer santraller işlettilir-ken ortaya çıkabilecek en kötü kazada bile, topluma zarar vermemesi için planlamalar yapılmış.

Ülkemizde nükleer santrallerin kurulması ilk kez 1965 yılında gündeme geldi. O gün bu gündür, kurulsun kurulmasın tartışmaları sürüp gidiyor. Şimdi bence müjdeli bir gelişme oldu: "Nükleer santral Sinop'ta kurulacak" dendi hükümet tarafından. Gecikmiş, ama yerinde bir karar bu. Uzun - atom çağındayız, ama ciddi bir ulusal uzay politikamız bile yok. Bunlarsız sıçrama yapmak, yalnızca hayal kurarak kentler inşa etmeye benziyor. İlerlemek, güçlenmek ve çağın gerisinde değil, ötesini yakalamak ve yaşamak istiyorsak kökten kararlar alıp, uygulamaya sokmalıyız. Aksi durumda bocalar dururuz. Nükleer güç karşıtlığının, eğer politik değilse korkulardan ibaret olduğunu düşünüyorum. Son olarak şunu demek istiyorum: Sonunda bizim de nükleer santralimiz olacak, darısı uzay roketler ve mekiklerine.

Davut Dağ / Osmaniye

Değerli Okurlar, görüşlerinizi

400 kelimeyi geçmeyecek biçimde ve fotoğrafinizla birlikte "TÜBİTAK Bilim ve Teknik Dergisi, Forum Köşesi, Atatürk Bul. No:221 Kavaklıdere- Ankara" adresine gönderebilirsiniz. Görüşler aktarılırken 3. şahısları suçlayıcı ifadelerden kaçınılmasını rica ederiz. Forum'da ve Serbest Kürsü'de yayımlanan okuyucu görüşleri Bilim ve Teknik dergisini bağlamaz. Forum köşesine aşağıdaki telefon ve faks numaralarıyla da erişebilirsiniz:
Tel: (312) 468 53 00 / 1067 (Gülğün Akbaba) Faks: (312) 427 66 77